

Nieuwsbrief april 2017

Nieuws uit Nederland

Informatieformulier PEB is bron van onduidelijkheid

Onlangs heeft de belastingdienst het informatieformulier op haar site gezet, waarmee een Dga zijn keuze voor afkoop of omzetting van het pensioen in eigen beheer moet doorgeven. Helaas roept dit formulier weer nieuwe vragen en onduidelijkheden op.

Zo dient op het formulier de commerciële waarde van het pensioen ingevuld te worden, terwijl dit op basis van de wet- en regelgeving niet nodig is. Sterker nog, de belastingdienst geeft aan dat het opgeven van de commerciële waarde een voorwaarde zou zijn om van de faciliteiten gebruik te kunnen maken. Een tweede punt is dat volgens de wetgeving de fiscale balanswaarde van vier verschillende momenten moet worden uitgevraagd: 1 januari 2015, 31 december 2015, 31 december 2016 en het op het tijdstip van afkoop of omzetting van het pensioen. In het informatieformulier wordt echter de (balans)waarde opgevraagd per 1 juli 2017 in plaats van op 31 december 2016. Dit betekent dat extra pensioenberekeningen gemaakt moeten worden. Tenslotte roept ook de positie van de partner in het formulier vragen op. Zoals al eerder aangegeven is afkoop of omzetting in een oudedagsverplichting zonder de handtekening van de partner niet mogelijk. Desondanks is niet helemaal duidelijk op welke plaatsen de partner precies ja of nee moet invullen op het formulier.

Discussie rondom conserverende aanslag pensioen bij emigratie

Het is enige jaren rustig geweest op het vlak van de conserverende aanslagen m.b.t. pensioen en lijfrente bij emigratie. Maar het lijkt gedaan met de rust. Sterker nog: in de vakliteratuur is de vraag al gesteld of het einde van de conserverende aanslag bij emigratie voor pensioen- en lijfrenteaanspraken nabij is. De in 2009 ingevoerde reparatie in de nationale wet zou wel eens onvoldoende geweest kunnen zijn, waardoor ieder belastingverdrag afzonderlijk aangepast moet worden.

In de vorige nieuwsbrief heb ik aandacht besteed aan een uitspraak van Rechtbank Den Haag van 6 februari 2017. De Rechtbank oordeelde dat de reparatiewetgeving uit 2009 betreffende de conserverende aanslag ter zake van pensioen of lijfrente in strijd met de goede verdragstrouw is. Het gaat dan om de wetgeving dat bij een emigratie naar een land waarbij Nederland geen heffingsrecht heeft over een afkoop, Nederland uitsluitend de eerder betaalde premies terugneemt door het opleggen van een conserverende aanslag. Die casus betrof een emigrant naar Israël.

Op 18 november 2016 heeft Hof 's-Hertogenbosch in een andere casus geoordeeld dat een conserverende aanslag voor pensioen in verband met emigratie naar Zweden juist niet in strijd is met de goede verdragstrouw.

In de meest recente procedure over dit onderwerp heeft Rechtbank Zeeland-West-Brabant een nieuw hoofdstuk toegevoegd aan dit onderwerp. In deze casus gaat het om een man die in 2014 naar Frankrijk is verhuisd. De man heeft in 1997 zijn onderneming in een B.V.-structuur ingebracht en daarbij een gerichte lijfrente bedongen. Ook heeft hij pensioenaanspraken bij zijn eigen B.V. Eind 2014 emigreert hij naar Frankrijk en legt de inspecteur conserverende aanslagen op voor de pensioen- en de lijfrenteaanspraken.

Omdat er in de literatuur grote vraagtekens worden gezet bij de reparatiewetgeving op het gebied van de belastingheffing over pensioen- en lijfrenteaanspraken bij emigratie, stelt de Rechtbank prejudiciële vragen aan de Hoge Raad. Volgens de Rechtbank is er een praktisch belang, aangezien aannemelijk is dat de kwestie een groot aantal (emigrerende) mensen aangaat, en er nauwelijks over deze kwestie wordt geprocedeerd. In zijn prejudiciële vragen stelt de Rechtbank de vraag of er sprake is van strijd met de goede trouw die in acht moet worden genomen bij de uitleg en toepassing van het Belastingverdrag Nederland-Frankrijk. De rechtbank houdt verder iedere beslissing aan. Wordt dus ongetwijfeld vervolgd.

Bron: Rechtbank Zeeland-West-Brabant 9 maart 2017.

Nederlands pensioen inwoner Portugal terecht in Nederland belast

In de nieuwsbrief van mei 2015 heb ik aandacht besteed aan een procedure voor Hof Den Haag van 28 april 2015. Het Hof moest toen oordelen over een man die in Portugal woont en daar Nederlandse pensioenuitkeringen heeft ontvangen. Op basis van een saldomethode (belast zijn de uitkeringen minus de investering hiervoor), werd het pensioen aangegeven voor een bedrag gelijk aan 15 % van de bruto pensioenuitkering. De inspecteur was van mening dat het belastingverdrag de heffing behoort toe te wijzen aan Nederland, omdat maar 15% van het pensioen in Portugal daadwerkelijk belast werd. Dit omdat de hoofdregel van het verdrag is dat het woonland mag heffen, tenzij de pensioenuitkering in de woonstaat voor minder dan 90% in de belastingheffing wordt betrokken. Volgens Hof Den Haag was de pensioenuitkering volgens de Portugese wetgeving voor het geheel in Portugal belastbaar en was het daarbij niet relevant of in Portugal over nagenoeg de gehele pensioenuitkering daadwerkelijk belasting was geheven. Hof Den Haag was het toen dus niet met de inspecteur eens.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant heeft onlangs in een soortgelijke casus echter geoordeeld dat het heffingsrecht wél aan Nederland toekomt. Het verschil in deze procedure is dat de Rechtbank het hier wel aannemelijk acht dat de Portugese heffing van 15% overeenkomstig de Portugese wetgeving is. In de bovengenoemde casus voor het Hof Den Haag kon de inspecteur dat niet aannemelijk maken, waardoor het Hof constateerde dat Portugal eigenlijk wel het pensioen tegen het algemeen van toepassing zijnde tarief voor arbeidsinkomsten had moeten belasten, maar dat de Portugese inspecteur dat verzuimd had, vanwege een fout inzake het Portugese recht.
Bron: Rechtbank Zeeland-West-Brabant 28 februari 2017.

Bestuurder van Nederlandse BV maakt woonplaats in Zwitserland niet aannemelijk

Een man bestuurder van een Nederlandse B.V., de aandelen van deze B.V. zijn eigendom van een Zwitserse vennootschap. Eind 1997 schrijft de man zich in Zwitserland in. Zijn echtgenote woont sinds 1952 op hetzelfde adres in Nederland. De man komt regelmatig met vakantie naar Nederland, en verblijft dan bij zijn echtgenote. De inspecteur is van mening dat de woonplaats van de man in de jaren 2002-2006 in Nederland is gelegen.

Rechtbank Noord-Holland heeft eerder al beslist dat de man in de jaren 2002 tot en met 2006 zijn woonplaats in Nederland had. De Rechtbank overweegt daarbij dat niet is komen vast te staan dat de Zwitserse woning bestemd was voor duurzame bewoning. Ook is niet komen vast te staan of de man nauwe persoonlijke betrekkingen in Zwitserland heeft gehad. Daarbij acht de Rechtbank het van belang dat hij geen familie in Zwitserland heeft wonen en dat hij ook niet heeft gesteld dat hij daar kennissen of vrienden heeft of had.

De zaak wordt vervolgens voorgelegd aan Hof Amsterdam. Volgens het Hof heeft de inspecteur aannemelijk gemaakt dat de man in de jaren 2002 tot en met 2006 in Nederland woonde. Het ligt dan volgens het Hof op de weg van de man om bewijs te leveren voor zijn stelling dat hij Nederland in 1997 metterwoon heeft verlaten. Met al hetgeen de man daartoe aanvoert, slaagt hij er volgens het hof niet in om het gevraagde bewijs te leveren.

Bron: Hof Amsterdam 6 maart 2017.

Vermogensrendementsheffing in concreet geval strijdig met artikel 1 EP

Op 10 januari 2016 heeft de Hoge Raad geoordeeld dat de in 2001 ingevoerde Box 3-heffing niet strijdig is met Europees recht. Hiermee leek de discussie rondom Box 3 wel beslecht. Zeker ook omdat met ingang van 1 januari 2017 een meer gedifferentieerde heffing is ingevoerd en de staatssecretaris onlangs heeft aangekondigd dat in de toekomst de heffing nog meer op basis van het daadwerkelijk ontvangen rendement zal gaan plaatsvinden. In een recent arrest heeft Hof Arnhem-Leeuwarden toch weer enige twijfel gezaaid, hoewel het een zeer feitelijke casus betreft.

Een man bezit op 1 januari 2013 een effectenportefeuille die volledig bestaat uit beursgenoteerde aandelen ter waarde van € 275.434. Zijn totale rendementsgrondslag bedraagt op 1 januari 2013 € 281.938. In de loop van januari 2013 verkoopt hij al zijn aandelen. Op 31 januari 2013 koopt de man via de beurs andere aandelen voor een totaalbedrag van € 290.955. Bij besluit van 1 februari 2013 heeft de minister van Financiën met ingang van diezelfde dag om 08.30 uur, de aandelen in dit beursfonds onteigend, gebruikmakend van zijn bevoegdheid daartoe. Aan de (voormalig) rechthebbenden wordt een aanbod tot schadeloosstelling van € 0 gedaan.

In zijn aangifte IB 2013 laat de man bij de berekening van zijn rendementsgrondslag de waarde van zijn effectenportefeuille per 1 januari 2013 buiten aanmerking. De inspecteur is het daar niet mee eens en is van mening dat de waarde van de (eerste) aandelen ad € 275.434 wel in de rendementsgrondslag van Box 3 thuis hoort. Door deze correctie en het aldus vastgestelde verzamelinkomen komt de man niet (meer) in aanmerking voor de huurtoeslag over 2013.

Volgens Hof Arnhem-Leeuwarden leidt het standpunt van de inspecteur tot een individuele en buitensporige last, omdat geen rekening wordt gehouden met de onteigening door de Staat van zijn vermogen per 1 februari 2013. Het Hof zal die regels daarom voor dit jaar tijdsevenredig toepassen. Overigens heeft Rechtbank Den Haag vlak daarna geoordeeld dat bezittingen (i.c. een tweede woning) die nauwelijks rendement opleveren, toch in Box 3 belast moeten worden.
Bron: Hof Arnhem-Leeuwarden 14 maart 2017.

Bedrijfsopvolgingsregeling (BOR) van toepassing op zelfstandige projectontwikkeling

In een arrest van 15 april 2016 heeft de Hoge Raad geconcludeerd dat een vastgoed B.V. slechts in zeer specifieke gevallen gebruik kan maken van de BOR. Onlangs, in een arrest van 10 maart jl., heeft de Hoge Raad hier nadere invulling aan gegeven. Voor de toepasselijkheid van de BOR moet volgens de Hoge Raad namelijk niet gekeken worden naar de omvang van de ontwikkelingsactiviteiten in verhouding tot de beleggingsactiviteiten (verhuur). Beslissend is of de ontwikkelingsactiviteiten op zichzelf bezien een onderneming vormen voor de BOR.
Bron: Hoge Raad 10 maart 2017.

Geen PVV-vrijstelling als geen werkzaamheden in België zijn verricht

Een vrouw werkt in loondienst voor een Nederlandse stichting. Zij werkt drie weken 40 uren, en de vierde week moet ze continu bereikbaar zijn. De vrouw woont in België. Ze is van mening dat ze recht heeft op een vrijstelling voor de premies volksverzekeringen en een aftrek ter voorkoming van dubbele belasting.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant oordeelt echter dat de vrouw geen recht heeft op beide. Volgens de Rechtbank is namelijk niet aannemelijk gemaakt dat de vrouw werkzaamheden waarvoor de stichting het loon toekent, buiten Nederland heeft verricht.

De rechtbank acht hierbij van belang dat de vrouw jegens de Belgische fiscus het standpunt inneemt dat zij haar dienstbetrekking geheel in Nederland verricht. Verder heeft de stichting verklaard dat de vrouw al haar werkzaamheden in Nederland heeft verricht.

Bron: Rechtbank Zeeland-West-Brabant 13 maart 2017.

Met geringe Belgische thuiswerkzaamheden hoeft Nederland volgens A-G geen rekening te houden

Een andere casus in een soortgelijke situatie heeft het gebracht tot het Europese Hof van Justitie. Het gaat daarbij om een man die in België woont en voor een Nederlandse B.V. werkt.

Eerder al heeft Hof 's-Hertogenbosch geoordeeld dat het volledige loon van de man in Nederland is belast. Het Hof overweegt daarbij dat hij zijn dienstbetrekking in ieder geval deels in Nederland uitoefent en dat geen Belgische personenbelasting over het genoten loon is geheven. Het Hof heeft vervolgens vastgesteld dat de man aannemelijk maakt dat hij 121 van de gewerkte 1872 uren in België heeft gewerkt. Op grond van art. 15 van het belastingverdrag tussen Nederland en België is de belastingheffing dan voor 6,46% aan België toegewezen. Ten aanzien van de premieheffing heeft het Hof vastgesteld dat de Nederlandse wetgeving van toepassing is, aangezien Nederland de werkstaat is van de man en hij de werkzaamheden gewoonlijk verricht op het grondgebied van één lidstaat. Volgens het hof verricht hij namelijk slechts incidenteel werkzaamheden in België, en hoeft daar geen rekening mee te worden gehouden bij het bepalen van de toepasselijke socialezekerheidswetgeving.

De Hoge Raad heeft vervolgens geoordeeld dat de jurisprudentie van het Europese Hof van Justitie geen duidelijk antwoord geeft op de vraag hoe beperkt werkzaamheden moeten zijn om als louter incidenteel te kunnen worden aangemerkt. Ook is het volgens de Hoge Raad onduidelijk of de man werkzaamheden 'pleegt' uit te oefenen in twee lidstaten. De Hoge Raad houdt daarom de zaak aan en stelt een prejudiciële vraag aan het Europese Hof van Justitie.

Advocaat-generaal Szpunar concludeert nu dat de man voor de toepassing van art. 13 en art. 14 EG-verordening nr. 1408/71, uitsluitend werkzaamheden heeft uitgeoefend in Nederland. Volgens de A-G oefent hij namelijk slechts een gering deel van zijn werkzaamheden in België uit, en dan vooral thuis.

Bron: Hof van Justitie van de Europese Unie 9 maart 2017.

Wiebes blijft inzetten op voorlichting aan grensarbeiders

Staatssecretaris van Financiën Wiebes wil geen verdere belastingvoordelen geven aan grensarbeiders. De staatssecretaris onderkent dat grensarbeiders tegen verschillen in wet- en regelgeving aanlopen doordat men werkt in het ene land en woont in het andere land. Dat kan niet anders dan tot inkomensverschillen leiden t.o.v. personen die in één land wonen en werken.

De belangrijkste negatieve verschillen zijn volgens de staatssecretaris echter opgelost door de compensatieregelingen en de coördinatie van de sociale zekerheid. Een verdere tegemoetkoming ziet de staatssecretaris niet zitten. Belangrijker is dat grensarbeiders precies weten waar ze aan toe zijn. Deze voorlichting, zowel digitaal (o.a. grensinfo.nl) als fysiek (grensinfopunten met backoffices) is in gang gezet en wordt in de nabije toekomst verder uitgebouwd.

Bron: Ministerie van Financiën, 20 maart 2017.

Afspraak met belastingdienst over uitstel NiNbi-opgaaf

Indien u uitstel wil aanvragen voor het indienen van de opgaaf wereldinkomen (Niet in Nederland belastbaar inkomen, NiNbi), dient dit afzonderlijk te gebeuren. Ofwel, niet gelijk met het vragen van uitstel voor de aangifte inkomstenbelasting. Voor kantoren die gebruik maken van uitstel voor de aangiften inkomstenbelasting voor hun cliënten via de zogeheten Beconregeling geeft de belastingdienst nu een oplossing.

Afgesproken is dat een NiNbi-uitstelverzoek kan meelopen in een Beconregeling. Om hiervoor in aanmerking te komen, moet bij het NiNbi-uitstelverzoek worden aangegeven dat uitstel is verleend voor het doen van aangifte inkomstenbelasting op grond van de Beconregeling. De Belastingdienst verleent dan uitstel tot 1 mei van het volgende jaar voor het indienen van de opgaaf wereldinkomen. Het is dus wel noodzakelijk om hiervoor een afzonderlijk schriftelijk verzoek tot uitstel te doen.

Bron: Europese Hof van Justitie 9 februari 2017.

Meer info over afgifte BSN en inschrijven in BRP

Als u in het buitenland woont is het niet altijd even makkelijk of duidelijk hoe u een Nederlands fiscaal nummer kunt aanvragen, tegenwoordig Burgerservicenummer (BSN) geheten. Wie voor werk of studie in Nederland verblijft maar in zijn of haar land van herkomst blijft wonen, meldt zich bij een van de bevoegde Nederlandse gemeenten. Deze gemeente registreert u dan als 'niet-ingezetene' in de Basisregistratie Personen (BRP) Na de inschrijving krijgt u dan een afschrift met uw BSN. De gemeentes waar u zich kunt registreren die het dichtst bij België zijn gelegen, zijn Breda, Eindhoven, Goes, Heerlen en Terneuzen.

Indien u een toeslag bij de belastingdienst aanvraagt en u een partner heeft, dat moet uw partner ook een BSN hebben. Ook de partner kan zich laten registreren als 'niet-ingezetene' bij een van de bevoegde Nederlandse gemeenten. U kunt ook gebruiken maken van het formulier 'Verzoek Burgerservicenummer toeslagpartner buitenland' dat te downloaden is op de site van de belastingdienst.

Nieuws uit België

Belegger krijgt uitstel voor aangifte en betaling van 'buitenlandse' beurstaks

In mijn vorige nieuwsbrief heb ik stil gestaan bij de uitbreiding van de beursbelasting: niet alleen bijna een verdubbeling van de belasting, maar voortaan is de belasting ook verschuldigd op orders die inwoners van België plaatsen buiten België. Zoals toen aangegeven dienen aangifte en betaling, als de belegger hier zelf voor zorgt, uiterlijk binnen twee maanden na de beursverrichting plaats te vinden. Onlangs is echter bekend geworden dat beleggers pas eind juni de eerst beurstaks hoeven aan te geven en te betalen. De overgangsmaatregel heeft als doel buitenlandse beursmakelaars meer tijd te geven om een vertegenwoordiger in België aan te stellen of om hun informatiesystemen aan te passen.

Vlaamse pardonregeling voor ontdoken erf- en schenkbelasting van start

Wie gebruik wil maken van de tijdelijke Vlaamse fiscale regularisatie kan vanaf 6 maart jl. aangifte doen. Wie zich spontaan meldt bij de fiscus, kan rekenen op een eenmalige regularisatie. De gunstmaatregel geldt tot 31 december 2020 en ziet met name op erfbelastingen. Theoretisch kan deze echter ook van toepassing zijn op registratiebelastingen (verkooprecht, verdeelrecht, schenkbelasting).

Indien de Vlaamse Belastingdienst de inkeerder al op het spoor is, is regularisatie onmogelijk. De aangever geniet fiscale en strafrechtelijke immuniteit. Het is slechts eenmaal mogelijk om te regulariseren. Bezwaar maken tegen een berekende heffing is onmogelijk.

Er gelden vlakke tarieven voor de regularisatie, waarbij een onderscheid wordt gemaakt tussen verjaarde en niet-verjaarde bedragen. Voor niet-verjaarde ontdoken erfbelasting geldt een tarief van 35 procent voor de rechte lijn en 70 procent voor alle andere. Voor andere niet-verjaarde belastingen is het tarief 20 procent. Voor alle verjaarde bedragen betaalt de aangever 37 procent in 2017. Jaarlijks komt daar één procent bij om te eindigen op 40 procent in 2020.

Aangifte personenbelasting 2017

Onlangs is het aangiftebiljet personenbelasting voor aanslagjaar 2017, inkomsten 2017 verschenen. Er zijn dit jaar 75 extra codes bijgekomen, wat het totaal in de aangifte brengt op 885 codes. De toename wordt met name veroorzaakt door:

1. de speculatiebelasting,
2. steeds meer tarieven op roerende inkomsten, en
3. de regels omtrent de leningen en levensverzekeringen m.b.t. de (eigen woning). Alleen hiervoor zijn er maar liefst 161 codes!

Internationaal Nieuws

Bijstand in belastingzaken tussen Nederland en Spanje

Onlangs heeft de staatssecretaris van Financiën het tussen Nederland en Spanje gesloten Memorandum van Overeenstemming inzake wederzijdse bijstand in belastingzaken gepubliceerd. Dit memorandum geeft categorieën weer voor de automatische uitwisseling van fiscale inlichtingen, zoals over onroerende zaken, dividenden, royalty's, inkomsten uit zelfstandige arbeid, salarissen, lonen, directeursbeloningen, inkomsten van artiesten en sportbeoefenaars, pensioenen en overige inkomsten. Verder bevat het memorandum bepalingen over gelijktijdige belastingcontroles en de aanwezigheid van belastingambtenaren op elkaars grondgebied.

Bron: Ministerie van Financiën 10 maart 2017.

